

Sygn. akt: IV RC 728/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

G., dnia 11 maja 2016r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku, IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Szczutowska

Protokolant: Katarzyna Acela

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09 maja 2016r. rozpoznał sprawę

z powództwa małoletnich J. G. (1) i M. G., reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową- matkę J. S. (1) przeciwko P. G.

o alimenty

I. umarza postępowanie za okres od dnia 1 maja 2012 roku;

II. oddala powództwo za okres od dnia 03 listopada 2011 roku do dnia 25 stycznia 2012 roku;

III. oddala powództwo za okres od dnia 26 stycznia 2012 roku do dnia 30 kwietnia 2012 roku;

IV. odstępuje od obciążania stron kosztami postępowania sądowego w sprawie, w tym w zakresie kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV RC 728/11

UZASADNIENIE

Małoletnie powódki J. G. (1) i M. G., zastępowane przez przedstawicielkę ustawową J. S. (1) (poprzednio G.) wniosły w dniu 03 listopada 2011 r. pozew przeciwko pozwanemu P. G. o zasądzenie alimentów w łącznej kwocie 1 800,00 zł, tj. po 900,00 zł na każdą z nich, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca.

W uzasadnieniu wskazano, iż rodzice powódek w dniu 30 września 2006r. zawarli w Urzędzie Stanu Cywilnego w G. związek małżeński, w trakcie trwania którego przedstawicielka ustawowa urodziła dwie córki J. G. (1) ur. (...) i M. G. ur. (...), a ich ojcem jest pozwany.

Pozwany w dniu 29 lipca 2011 r. wyprowadził się ze wspólnie zamieszkiwanego mieszkania przy ul. (...) w G. i od tej pory przedstawicielka samodzielnie zajmuje się dwiema małoletnimi córkami.

Ponadto przedstawicielka wskazuje, iż w czasie wspólnego zamieszkiwania nie uczestniczył on w wychowaniu córek, a cały ciężar opieki nad nimi spoczywał na przedstawicielce, w tym zagwarantowania im godziwego poziomu życia. Przedstawicielka podaje, iż koszt utrzymania przypadający na jedno dziecko wynosi 1 700,00 zł., a składają się niego: 600 zł wyżywienie, 170 zł odzież i obuwie, 300 zł zapewnienie opieki medycznej, 60 zł koszty przejazdów komunikacją miejską, 100 zł zapewnienie rozrywki 350 zł opłaty za utrzymanie miejsca zamieszkania. Żądanie to uzasadnia również tym, iż z uwagi na fakt iż to przedstawicielka zamieszkuje z małoletnimi i zajmuje się nimi na co dzień, to ponosi ona większy trud związany z wychowaniem dzieci.

Matka małoletnich jest licencjonowaną księgową, jednak przed rozstaniem z pozwanym nie mogła podjąć się pracy zawodowej, bowiem pozwany się temu wyraźnie sprzeciwiał. Pozwany natomiast pozostaje zatrudniony w firmie (...)

sp. z o.o., w której pobiera stałą pensję oraz osiąga inne dochody nie wykazane w zaświadczeniu z (...) sp. z o.o. a uzyskiwane za pośrednictwem innej firmy.

/pozew k. 3-5/

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz wniósł o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew przyznał, iż spoczywa na nim obowiązek alimentacyjny małoletnich J. i M. G. oraz wyraża wolę wykonywania tego obowiązku, lecz nie w kwocie żądanej przez matkę dzieci. Wskazał ponadto, że jego miesięczne wynagrodzenie wynosi 3 065,00 zł oraz, że ponosi miesięczne wydatki na utrzymanie mieszkania w kwocie ok. 500,00 zł i z tytułu alimentów na syna J. G. (2) z pierwszego małżeństwa 600,00 zł. Ponadto pozwany dobrowolnie przekazuje pieniądze na utrzymanie córek ich matce od lipca 2011 r. w kwocie 200,00 a od sierpnia 2011 i w kolejnych miesiącach po 1 200,00 zł. Pozwany wskazuje także, że przekazał matce córek połowę wspólnych oszczędności w kwocie 2 605,60 zł. Sfinansował także dzieciom prywatne wizyty lekarskie i badania, zakup leków oraz przyrządów ortopedycznych na łączną sumę 1 341,55 zł., a ponadto zakup mebli, rolety i grzejnika C.O. w nowym miejscu zamieszkania córek na łączną sumę 760,00 zł.

Ponadto wskazał, że koszty miesięcznego utrzymania córek, przedstawione przez matkę w kwocie 1 700,00 zł są znacząco zawyżone oraz w większości nieudokumentowane. W Jego ocenie rzeczywiste maksymalne koszty utrzymania na jedno dziecko kształtują się na łączną sumę około 650,00 zł. Zaznaczył także, że ubezpiecza matkę i dzieci w ZUS z tytułu swojej pracy zawodowej i zarówno J. G. (3), jak i córki mogą korzystać w pełnym zakresie z publicznej służby zdrowia oraz zakupu refundowanych leków, natomiast wizyty u prywatnych lekarzy odbyły się z jego inicjatywy, bowiem miał na względzie dobro i zdrowie dzieci, a terminy oczekiwania na wizyty u lekarzy specjalistów w państwowej służbie zdrowia są długie.

W ocenie pozwanego nie bez znaczenia w sprawie jest również fakt, iż matka dzieci zamieszkuje wraz z nimi w mieszkaniu należącym do J. S. (2) – matki przedstawicielki, znajdującym się na posesji w G.. W lokalu tym nie ma instalacji gazowej i internetowej, a przedstawione koszty eksploatacji mieszkania nie zostały udokumentowane. Stwierdził także, że część wykazanych przez przedstawicielkę wydatków mogła pochodzić nie od niej, lecz od jej matki.

Zaprzeczył również, iż nie angażował się w opiekę nad córkami i ich wychowanie. Wskazał, że jego wyprowadzka z mieszkania była skutkiem kryzysu małżeńskiego, a dniu 22.07.2011 r. dowiedział się o romansie żony z innym mężczyzną. Postanowił więc opuścić wspólne mieszkanie, by dzieci nie były świadkami ewentualnych scysji i awantur, a ponadto nie chciał przebywać w obecności zdradzającej go żony. Zaznaczył, że kocha swoje córki i bardzo mu zależy na ich zdrowiu i szczęściu, widuje się z nimi dwa razy w tygodniu po za ich miejscem aktualnego zamieszkania w tym jeden cały dzień w weekend, zapewniając im pełną opiekę, wyżywienie i rozrywkę. Córki również bardzo go kochają i tęsknią za nim. Mają bardzo dobry kontakt.

Pozwany wskazał także, że przedstawicielka wraz z córkami opuściła mieszkanie przy S. 31/7 w G. z własnej inicjatywy, a następnie 16.11.2011r. wymeldowała się z pobytu stałego pod tym adresem. Od października 2011 r., natomiast podjęła pracę w kancelarii prawnej.

/odpowiedz na pozew – k. 43-44/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódki J. G. (1) i M. G. są dziećmi pochodzącymi ze związku małżeńskiego J. S. (1) i P. G..

/okoliczność bezsporna; odpis skrócony aktu małżeństwa USC G. nr (...) z 30.09.2006 r., odpis skrócony aktu urodzenia USC G. nr (...) z 26.03.2007 r., odpis skrócony aktu urodzenia USC G. nr (...) z 18.01.2010 r., /

W dniu 26 stycznia 2012 r. Pozwany P. G. wystąpił z powództwem przeciwko J. G. (3) o rozwód.

/pозew o rozwód – k. 80, oświadczenie złożone przez pozwanego w toku rozprawy – k. 81/

Postanowieniem z 01 lutego 2012 r., sygn. akt. IV RC 728/11 Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich zawiesił postępowanie w niniejszej sprawie na mocy art. 445 § 2 kpc.

/postanowienie – k. 82/

Postanowieniem z 19 kwietnia 2012 r., sygn. akt II C 387/12 Sąd Okręgowy w G. Wydział II Cywilny Rodzinny udzielił zabezpieczenia J. G. (3) na czas trwania procesu, poprzez zobowiązanie P. G. do płacenia kwoty po 750,00 zł na rzecz małoletnich J. i M. G., w łącznej kwocie 1 500,00 zł. począwszy od 1 maja 2012 r.

/postanowienie – k. 98 – t. I. akta sprawy II C 387/12 Sądu Okręgowego II Wydział Cywilny Rodzinny w G. – k. 98/

Wyrokiem z dnia 7 stycznia 2014 r. , sygn. akt II C 387/12 Sąd Okręgowy w Gdańsku II Wydział Cywilny Rodzinny rozwiązał związek małżeński zawarty pomiędzy P. G. a J. G. (3) z domu S. przez rozwód z winy obojga stron, obciążając jednocześnie oboje rodziców kosztami utrzymania i wychowania małoletnich dzieci, ustalając udział P. G. na łączną kwotę 1 500,00 zł miesięcznie, tj. po 750,00 zł na każdą z córek płatną do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia płatności każdej raty, a pozostałymi kosztami utrzymania i wychowania małoletnich dzieci stron obciążył matkę dzieci. Wyrok prawomocny w całości z dniem 18 lutego 2014 r.

/wyrok – k. 314 – t. II akta sprawy II C 387/12 Sądu Okręgowego II Wydział Cywilny Rodzinny w G./

Postanowieniem z 06 listopada 2014 r. sygn. akt IV RC 728/11 Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku Wydział IV Rodziny Nieletnich postanowił podjąć zawieszony postępowanie w sprawie na podstawie art. 445 § 3 kpc.

/postanowienie – k. 93/

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Sąd przede wszystkim oparł się na treści dokumentów urzędowych załączonych do akt sprawy, gdyż zostały one sporządzone przez uprawnione do tego organy, w sposób przepisany prawem oraz oparł się na wyjaśnieniach złożonych przez strony w toku rozprawy. Sąd dał również częściowo wiarę dokumentom prywatnym złożonym przez strony na potrzeby niniejszej sprawy, bowiem w ocenie Sądu stanowią one wiarygodne źródło zawartych w nich informacji, a żadna ze stron nie podważyła ich autentyczności.

Ustalając stan faktyczny Sąd nie uwzględnił załączonych do akt paragonów, wskazać bowiem należy, iż nie są to imienne rachunki wobec czego nie stanowią one dowodu na okoliczności kto dokonał zakupu wskazanych tam rzeczy, ani dla kogo były one przeznaczone.

Przechodząc do oceny zeznań stron zważyć należy, iż Sąd ocenił częściowo jako polegające na prawdzie zeznania obu stron. Co do zasady zeznania stron ze sobą korelowały, a strony nie kwestionowały składanych przez siebie zeznań. Sąd jednak uznał, że przedstawicielka powódek – J. S. (1), nie udokumentowała zwiększonych potrzeb małoletnich córek, nadto nie wykazała ich również w toku rozprawy, natomiast zeznania pozwanego P. G. w zakresie łożenia przez niego na utrzymanie małoletnich córek kwot po 600 zł miesięcznie do czasu udzielenia zabezpieczenia przez Sąd Okręgowy w Gdańsku w kwocie po 750 zł na każdą z dziewcząt, Sąd uznał za prawdziwe, jako przyznane przez drugą stronę.

Przedstawicielka powódek przedstawiła koszty utrzymania córek przede wszystkim w oparciu o zestawienia paragonów z września 2011 r. oraz przedłożyła karty leczenia ambulatoryjnego i domowego w okresie marzec 2011 r. do września 2011 r.

Pozwany natomiast przedstawił swoją sytuację materialną i rodzinną, a ponadto przedłożył potwierdzenia przelewów na rzecz przedstawicielki dokumentujących wysokość kwot przekazywanych na utrzymanie córek, a także potwierdzenie przelewu połowy oszczędności. Wskazał, iż mógłby zaakceptować również powództwo do wysokości 1 200,00 zł, tj. do 600,00 zł na każdą z córek. Pełnomocnik powódek podał, iż może ograniczyć pozew do 750 zł miesięcznie na każde dziecko, na co pozwany nie wyraził zgody, wnosząc o oddalenie powództwa.

W toku rozprawy przedstawicielka potwierdziła, iż pozwany przekazywał jej kwoty w wysokości 1 200,00 zł co miesiąc na utrzymanie córek oraz ponadto wspomagał je finansowo w trakcie remontu, wspomagał też leczenie, tak jak zostało to wskazane w odpowiedzi na pozew.

W ocenie Sądu roszczenie powódki nie zasługuje na uwzględnienie.

Art. 133 § 1 k.r.o. stanowi, iż rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres świadczeń alimentacyjnych, tj. obowiązek dostarczania środków utrzymania i środków wychowania zależy natomiast z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej zaś strony od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (135 § 1 k.r.o.).

Orzekając o wysokości obowiązku alimentacyjnego, należy mieć zawsze na uwadze zachowanie rozsądnej równowagi pomiędzy zaspokajaniem potrzeb uprawnionego a poziomem życia zobowiązanego. Jednocześnie dziecko ma prawo do utrzymywania stopy życiowej na równi z rodzicami.

Usprawiedliwione potrzeby to takie potrzeby, których zaspokojenie pozwala uprawnionemu żyć w warunkach odpowiadających jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu itp. Katalog potrzeb jest, więc kwestią zindywidualizowaną. W odniesieniu do zakresu obowiązków alimentacyjnych rodziców względem dzieci przyjmuje się, że powinno się ustalać usprawiedliwione potrzeby uprawnionego na wyższym poziomie niż ten, który zapewnia jedynie opuszczenie przezeń sfery niedostatku.

W złożonym pozwie matka dzieci wykazywała, że na utrzymanie każdej z córek wydatkuje miesięcznie 1 700,00 zł. W kosztach tych ujęła żywność w kwocie 600 zł miesięcznie, odzież i obuwiu 125 zł, wydatki na leki, maści i witaminy 150 zł, miesięczna opieka medyczna 150 zł, opłaty 300 zł Małoletnia M. G. wymaga stałej opieki ortopedycznej, a ponadto obie córki są dziećmi alergicznymi.

Wydając niniejszy wyrok Sąd miał przede wszystkim na względzie, iż to oboje rodzice zobowiązani są do zapewnienia utrzymania małoletnim dzieciom, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Oparł się również na osiągniętych przez rodziców dochodach, jak również ocenił ich możliwości zarobkowe. Zarówno pozwany jak i przedstawicielka ustawowa powódek mają możliwości zarobkowe. Pozwany zatrudniony jest w oparciu o umowę o pracę na czas nieokreślony, a ponadto przedstawicielka jest osobą wykształconą, której wykształcenie umożliwia podjęcie pracy również w elastycznych formach pracy. Sąd oparł się również na swoim doświadczeniu życiowym uznając, iż żądanie pozwu jest zawyżone.

Należy wskazać, iż w okresie 2011 – 2012 koszty leczenia dzieci, nawet dzieci alergicznych, wymagających karmienia modyfikowanym mlekiem dla alergików nie kształtował się na poziomie, który wskazywała przedstawicielka. Zarówno przedstawicielka, jak i małoletnie powódki były ubezpieczone i mogły korzystać zarówno z publicznej służby zdrowia, jak i leków refundowanych, co w znaczny sposób powoduje zmniejszenie kosztów, zwłaszcza, że dla dzieci ze stwierdzoną nietolerancją laktozy mleko to jest refundowane przez NFZ.

Pozwany we wnioskowanym okresie zatrudniony był w (...) Sp.

z o.o. na umowę o pracę z wynagrodzeniem 3 015,42 zł. netto. Uiszczal również alimenty na syna z poprzedniego związku małżeńskiego w wysokości 600,00 zł., systematycznie co miesiąc przekazywał na utrzymanie każdej z córek

kwotę po 600 zł miesięcznie, nadto finansował leczenie stomatologiczne, pomagał w remoncie. Przedstawicielka natomiast podjęła zatrudnienie na 1/2 etatu z wynagrodzeniem 600 zł.

W świetle zebranego w sprawie materiału uznać należy, iż sytuacja materialna przedstawicielki uległa poprawie, albowiem osiąga ona w chwili obecnej dochody z tytułu zatrudnienia, których wcześniej nie uzyskiwała. Ponadto przedstawicielka wraz z córkami zamieszkuje u swoich rodziców, dzieląc się miesięcznymi kosztami utrzymania mieszkania.

Należy mieć także na względzie, iż pozwany utrzymuje się sam ze swojej pensji, ponosi koszty utrzymania własnego mieszkania, a ponadto posiada na utrzymaniu oprócz powódek również syna z poprzedniego związku, na którego łoży alimenty w wysokości 600,00 zł.

Sąd miał także na uwadze, iż pozwany przekazywał przedstawicielce dodatkowe kwoty pieniężne celem dostosowania mieszkania powódek do zamieszkania oraz ponosił koszty leczenia stomatologicznego i koszt ortozy dla młodszej z córek.

Orzeczenie wysokości renty alimentacyjnej na rzecz powódek nastąpiło wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 7 stycznia 2014 r., sygn. akt II C 387/12, w którym Sąd obciążył jednocześnie oboje rodziców kosztami utrzymania i wychowania małoletnich dzieci, ustalając udział P. G. na łączną kwotę 1 500,00 zł miesięcznie, tj. po 750,00 zł na każdą z córek, a pozostałymi kosztami utrzymania i wychowania małoletnich dzieci stron obciążył matkę dzieci. Niniejszy wyrok uprawomocnił się z dniem 18 lutego 2014 r.

Wobec powyższego w pkt. I na podstawie art. 332 kpc w zw. z 135 k.r.o. Sąd umorzył postępowanie za okres od 1 maja 2012 r.

W punkcie II wyroku Sąd oddalił powództwo za okres od dnia 03 listopada 2011r. do dnia 25 stycznia 2012r. w pozostałym zakresie, jako niezasadne na podstawie art. 6 k.c. à contrario za okres od 03 listopada 2011 r. do 25 stycznia 2012r., albowiem w objętym okresie pozwany w miarę swoich możliwości zarobkowych przyczyniał się do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powódek w kwotach po 600 zł na każdą z nich, łącznie po 1.200,00 zł, zaś żądanie w kwocie przewyższającej tak płacone alimenty nie zostało w sprawie udowodnione.

W punkcie III wyroku Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie, jako bezprzedmiotowe na podstawie art. 6 k.c. à contrario, albowiem w tym wskazanym okresie pozwany w miarę swoich możliwości zarobkowych przyczyniał się do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powódek w kwotach po 600 zł na każdą z nich, łącznie po 1.200,00 zł, zaś żądanie w kwocie przewyższającej tak płacone alimenty nie zostało w sprawie udowodnione.

W punkcie IV i V orzeczono o kosztach sądowych na podstawie art. 108 § 1 k.p.c., art. 104 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) odstępując od obciążania stron kosztami postępowania sądowego w sprawie, w tym w zakresie kosztów zastępstwa procesowego.